

Број: 07-00-03821/2013-03

Датум: 15.01.2014. године

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, у поступку по жалби коју је изјавио Предраг Поповић, новинар Центра за истраживање, транспарентност и одговорност из Београда, Нушићева 7/16, због недобијања тражених информација по његовом захтеву за приступ информацијама од јавног значаја од 24.10.2013. године поднетом Министарству природних ресурса, рударства и просторног планирања Републике Србије, на основу члана 23, члана 24. став 4. и члана 33. став 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл. гласник РС“ бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10) и члана 236. став 2. Закона о општем управном поступку, а у вези са чланом 59. Закона о заштити података о личности („Сл. гласник РС“ број 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12), доноси

РЕШЕЊЕ

I Налаже се Министарству природних ресурса, рударства и просторног планирања Републике Србије, да без одлагања, а најкасније у року од пет дана од дана пријема овог решења, Предрагу Поповићу, новинару Центра за истраживање, транспарентност и одговорност из Београда, Нушићева 7/16, омогући увид и изда копију Студије оправданости пројекта изградње пловног пута КАНАЛ МОРАВА, израђене од стране компаније „China Gezhouba Group Corporation“, или копију те Студије достави жалиоцу поштом или електронском поштом на адресу predrag.popovic@crt.rs.

II О извршењу решења из става I диспозитива Министарство природних ресурса, рударства и просторног планирања Републике Србије ће обавестити Повереника у року од седам дана од пријема овог решења.

Образложење

Предраг Поповић из Београда, као тражилац информација, изјавио је 27.11.2013. године жалбу Поверенику, због недобијања тражених информација по његовом захтеву за приступ информацијама од јавног значаја од 24.10.2013. године, поднетом Министарству природних ресурса, рударства и просторног планирања Републике Србије. Уз жалбу је приложио копије дописа тог Министарства бр. 011-00-00091/2013-01 од 30.10. и 22.11.2013. године.

Поступајући по жалби, Повереник је дана 05.12.2013. године доставио жалбу Министарству природних ресурса, рударства и просторног планирања Републике Србије, као органу власти у смислу члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, ради изјашњења.

У одговору на жалбу од 09.12.2013. године, орган власти је навео да је министар, проф. др. Милан Бачевић, као представник Владе која заступа Републику Србију, потписао, 26.01.2013. године у Пекингу, Протокол о разумевању (ПОР) за израду студије оправданости пројекта изградње пловног пута Канал Морава, са компанијом „China Gezhouba Group Corporation“. Даље је навео да је, тачком 8.1. тог Протокола, предвиђено да „стране прихватају да све информације из овог ПОР и у вези са овим ПОР чувају као поверљиве и да се исте не дају неовлашћеним лицима која нису у додиру са активностима из овог ПОР“. Такође се позвао на одреду члана 1. став 2. Закона о заштити пословне тајне наводећи да је истом прописано да се студије штите као пословна тајна, као и на одредбу члана 4. став 1. истог Закона, којом је дефинисан појам пословне тајне. Такође се позвао на одредбе члана 8. и члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. На крају је навео да би достављање траженог документа јавности, у овом тренутку, било преурањено, с обзиром на наведене чињенице, значај тог документа, као и на чињеницу да се чланови Владе са истим још није упознали и да га Влада није разматрала. У прилогу је доставио копије: наведеног Протокола, захтева жалиоца од 24.10.2013. године, као и дописа од 30.10. и 22.11.2013. године упућених жалиоцу.

По разматрању жалбе и осталих списа предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалилац 24.10.2013. године поднео органу власти захтев којим је тражио увид и копију документа ближе наведеног у ставу I диспозитива решења.

Даље је утврђено да је орган власти, дописом од 30.10.2013. године, обавестио жалиоца да није у могућности да поступи по његовом захтеву у року прописаном чланом 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, с обзиром да министар Бачевић, у периоду од 28.10. до 07.11.2013. године, борави у Руској Федерацији и Народној Републици Кини, а тражени документ се налази код министра, те је, позивајући се на став 3. истог члана одредио накнадни рок од 30 дана за поступање по истом.

Такође је утврђено да је орган власти, дописом од 22.11.2013. године обавестио жалиоца да није у могућности да му достави тражени документ, с обзиром да се ради о значајном документу, а да се чланови Владе још увек нису са истим упознали нити га је Влада разматрала, те би достављање документа јавности било преурањено.

Чланом 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је орган власти дужан да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, тражиоца обавести о поседовању информације, стави му на увид документ који садржи тражену информацију, односно изда му или упуту копију тог документа, док је ставом 10. истог члана прописано да ако орган власти одбије да у целини или делимично обавести тражиоца о поседовању информације, да му стави на увид документ који садржи тражену информацију, да му изда, односно упуту копију тог документа, дужан је да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од пријема захтева, донесе решење о одбијању захтева и да то решење писмено образложи, као и да у решењу упуту тражиоца на правна средства која може изјавити против таквог решења.

Имајући у виду садржину поднетог захтева и одговора достављених жалиоцу поводом истог, Повереник налази да орган власти по захтеву жалиоца није поступио у складу са наведеним одредбама члана 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја јер му није омогућио увид и издао или доставио копију траженог документа, нити је донео решење о одбијању захтева. Како орган власти није оправдао разлоге непоступања по поднетом захтеву, у смислу цитираних одредби Закона, Повереник је у поступку по жалби, на основу члана 23. и члана 24. став 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 236. став 2. Закона о општем управном поступку, одлучио као у ставу I диспозитива овог решења, наставши да је жалба основана, односно да је неспорно право жалиоца на тражене информације у смислу члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, по коме свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује или му је доступна одређена информација од јавног значаја, као и да му се расположива информација учини доступном, између осталог, омогућавањем увида и издавањем, односно достављањем, копије документа како је то жалилац и тражио.

Без утицаја је на другачију одлуку у овој ствари навод органа власти да би достављање траженог документа јавности било преурањено, с обзиром на значај предметног документа и чињеницу да се чланови Владе са истим још нису упознали и да га Влада није разматрала. Ово из разлога што, према одредби члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, информација од јавног значаја јесте информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна, а сама чињеница да није завршен поступак доношења даљих одлука у вези са тим документом, није законом предвиђена као разлог ускраћивања информација. Напротив, у конкретном случају, доступност траженог документа, може допринети квалитету саме расправе о истом тј. учешћу јавности у доношењу даљих одлука. Како је у поступку неспорно да Студија оправданости пројекта изградње пловног пута КАНАЛ МОРАВА садржи информације од јавног значаја, као и да је иста у поседу органа власти, то је орган власти био дужан да омогући приступ том документу, без обзира на то да ли је са истим упозната Влада, при чему орган власти увек има могућност да тражиоца обавести и о тој околности тј. у којој је фази разматрање Студије. Такође, како се ради о документу који је по својој природи од великог значаја за Републику Србију, а информације о њему и његовој садржини су увелико присутне у медијима, па и у објављеним изјавама самог министра природних ресурса, рударства и просторног планирања, Повереник налази да се ради о информацијама, односно документу, у погледу кога постоји појачан интерес јавности да зна, како са аспекта утицаја на животну средину, тако и са аспекта инвестиција и евентуалних обавеза државе Србије.

Такође, није могао бити прихваћен став органа власти да се тражени документ не може учинити доступним јавности у смислу одредби члана 1. став 2. и члана 4. став 1. Закона о заштити пословне тајне и одредби члана 8. и члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, а с обзиром на чињеницу да је тачком 8.1. Протокола о разумевању за израду студије оправданости пројекта изградње пловног пута Канал Морава предвиђено да стране прихватају да све информације из и у вези са овим Протоколом чувају као поверљиве и да се исте не дају неовлашћеним лицима која нису у додиру са активностима из овог Протокола. Наиме, да би орган власти ускратио право на

приступ траженим информацијама на основу члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, обавезан је да докаже да је у конкретном случају оправдано да то учини ради заштите претежних интереса. Ово из разлога што је, према наведеној одредби Закона, поред једног од услова, да се ради о информацији или документу за који је прописом или службеним актом заснованим на закону одређено да се чува као тајна, односно који је доступан само одређеном кругу лица, неопходно испуњење и другог услова, да се ради о информацији или документу због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом, који претежу над интересом за приступ информацијама. Стога је орган власти, у конкретном случају, био дужан да наведе које би тешке правне и друге последице могле реално наступити одавањем тражених информација и под којим околностима, као и који би законом заштићени интереси тиме били повређени, те да о томе пружи доказе, а што он није учинио. Такође, одредбама Протокола није искључена примена Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја у конкретном случају, а што је и наведено у одредби члана 8. тачка 2. Протокола, која, поред осталог, предвиђа да „Страна која прима поверљиве информације неће открити, преговарати, копирати, објавити и учинити доступним информације у билом ком облику трећим лицима без претходне сагласности Стране која даје информације, осим ако није другачије одређено важећим законом...“. Из наведених разлога Повереник налази да тражене информације нису таквог карактера да би биле искључене слободног приступа на основу одредбе чл. 9 тачка 5. Закона.

При доношењу одлуке Повереник је имао у виду и чињеницу да је захтев жалиоца оправдан и са аспекта Конвенције о доступности информација, учешћу јавности у доношењу одлука и праву на правну заштиту у питањима животне средине (Архуска конвенција), коју је Република Србија ратификовала 12.05.2009. године („Сл. гласник РС – Међународни документи“, бр. 38/2009).

Министарство природних ресурса, рударства и просторног планирања републике Србије је дужно да о извршењу решења у ставу I диспозитива обавести Повереника у складу са чланом 24. став 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Против овог решења није допуштена жалба, већ се, у складу са Законом о управним споровима, може покренути управни спор тужбом Управном суду, у року од 30 дана од дана пријема решења.

 ЗАМЕНИЦА ПОВЕРЕНИКА
 Станојла Мандић

Решење доставити:

1. Министарству природних ресурса, рударства и просторног планирања РС, Београд, Омладинских бригада 1,
2. Предрагу Поповићу, Београд, Нушићева 7/16,
3. Писарници.